ART EXHIBITION CATALOGUES REPUBLISHED ON MICROFICHE

Published on microfiche by:

Chadwyck-Healey Ltd
45 South Street
Bishops Stortford
Herts CM23 3AG
England

Somerset House
417 Maitland Avenue
Teaneck
New Jersey 07666
USA

Date of publication and production of master: 1975

Series: Each title is given a seven-figure serial number placed in the top right hand corner of the microfiche title strip. This is an accession number. The first figure indicates the number of the list in which the title first appears: the first three-figure group signifies the gallery or museum; the second three-figure group the accession number for that title.

Copyright: Filmed by permission of the copyright holders. The microfiche edition is the copyright of Chadwyck-Healey Ltd, 1975.

Location of original: The National Art Library, Victoria and Albert Museum, London

Note:

Some text and illustrations are lost through tight binding. This is a problem which we regret we have found unavoidable since we are only filming at the Victoria and Albert Museum those catalogues that cannot be found in other London locations.

Box 94. F. 185
(31)

Nationalmusei utställningskataloger N:r 20

UTSTÄLLNING AV MODERN TJECKOSLOVAKISK GRAFIK OCH BOKKONST

MAJ—JUNI

1925

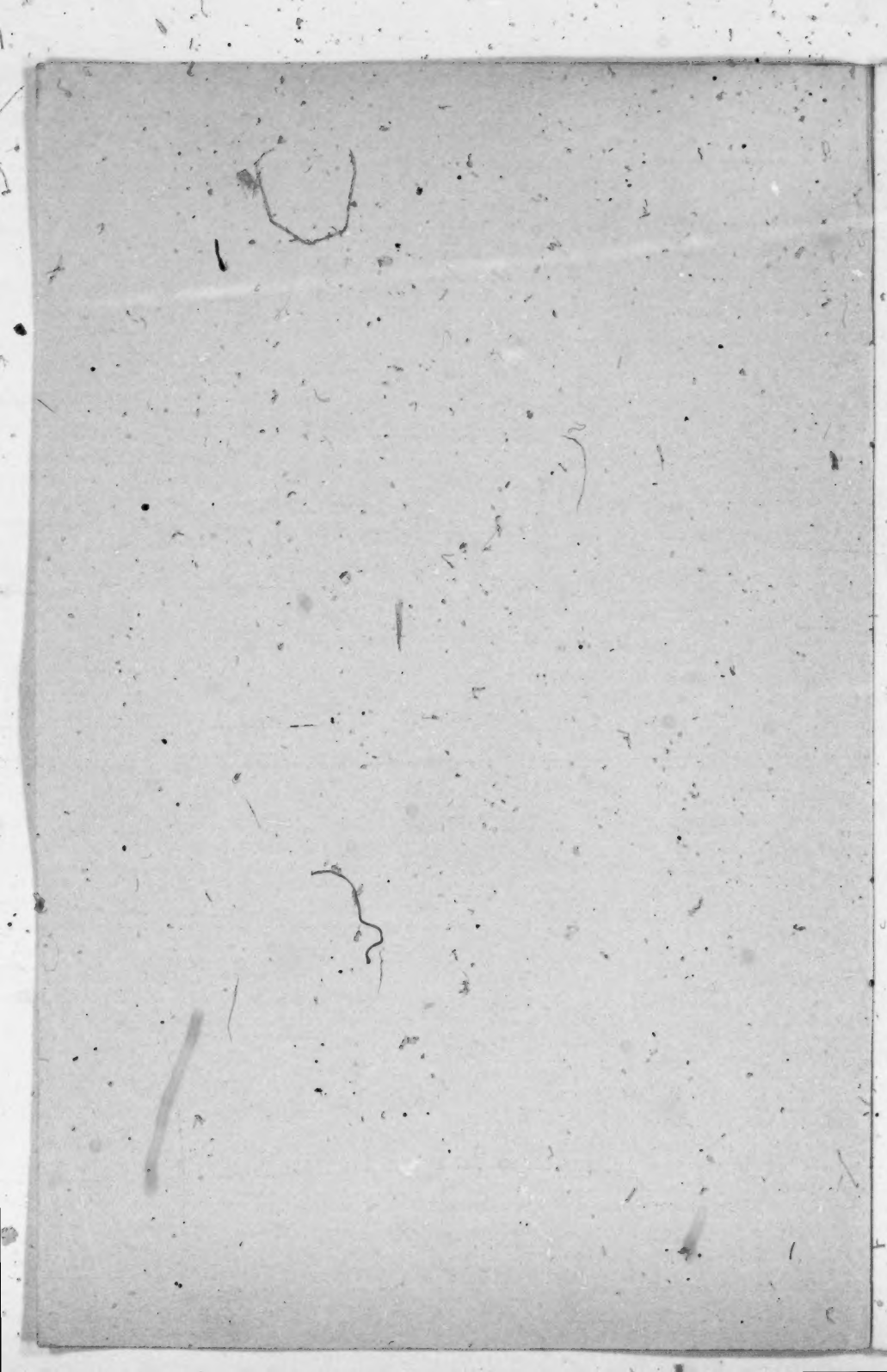

Box 94. F. 185.

Nationalmusei utställningskataloger N:r 20

UTSTÄLLNING AV MODERN

TJECKOSLOVAKISK

GRAFIK OCH BOKKONST

MAJ—JUNI

1925

6.5.1925

INLEDNING.

Översikt över tjeckoslovakiska konstens historia

Av prof. Fr. Žákavec

Ett åskådligt sammandrag av Böhmens konsthistoria får man redan genom en vandring i Prag. I dess vinklar och vrår påträffar man även uråldriga, runda, romanska kapell, vilka dock med orätt sättas i samband med de slaviska apostlarna Cyrillus och Metodius: efter den egentliga slavisk-bysantinska kulturen, som en gång vårdats i klostret Sázava nära Prag, finnas nämligen inga spår kvar. Stenbron med sina försvarstorn, alla de väldiga kyrkorna, som omgiva den skyhöga katedralen, i vilken det praktfulla kapellet till St. Václav uppbyggts och där den tjeckiska kronan är i förvar, klostret Slovany, dit sydslaviska munkar inkallades för att gjuta nytt liv i den östslaviska kyrkans litteratur, kanske även dess konst, allt detta minner om glansdagarna under Karl IV, som uppfostrats i Paris och som gjorde Prag till kejserlig residensstad och säte för kraftigt blomstrande gotik. Vid denna tidpunkt uppstod i Böhmen den första mellaneuropeiska målarskolan, vars äktböhmiska representanter synas ha varit Dietrich från Prag, en mästare kallad Vyšehradský och den geniale Třebonský. Dessa förenade italienska och franska inflytelser (närmast från påvesätet Avignon) till en egen stil, som, i sin tur sände mäktiga impulser långt utom Böhmens gränser åt väster (Nürnberg), norr (Hamburg) och öster. Man ägnade sig även åt bokdekorering, glasmålning, mosaik och skulptur. Andra minnesmärken i Prag erinra om den nya uppblomstring, konsten fick efter husitkrigens stormar, särskilt under den polske konungen

LIBRARY

Vladislav Jagello. Denna s. k. Vladislavska gotik företrädes i synnerhet av det välbekanta, vackra kruttornet. De första habsburgarna, vilka även residerade i Prag, riktade dess utsmyckning med drag av italiensk renässans (Belvederen). Icke ens de stränga Tjeckiska bröderna kunde helt undgå att taga intryck av en leende renässans. Så kom Trettioåriga kriget och Husitkrigens stormar. Rudolf II:s enastående konstsamlingar på borgen i Prag blevo plundrade eller förda till Wien. Gravören Hollar fick irra omkring som religiös flykting för att slutligen finna en fristad i England. Men den segrande kyrkan och den nya adeln skapa ett nytt Prag »med hundra torn», med kyrkor och palats i barock, vilket Peanell kallar »castellated, sensational, theatrical Prague». Karlsbron livas upp genom sina pittoreska statygrupper och står nu som ett glyptotek över månghundraårig tjeckisk bildhuggarkonst. Målarna Brandl, Rainer och Škréta arbeta på utsmyckningen av tempel och barockpalats, slovaken Kupecký målar nu på skilda ställen i Europa sina berömda porträtt. Och vad skilda tider och impulser samlat i Prag, återfinner man i mindre skala i städerna och slotten runt omkring.

Men den tjeckiske konungen hade för länge sedan flyttat sitt residens till kejsarstaden Wien, där småningom också adeln samlades. Prag blev försvagat, provinsialiserat och förtyskat. Ett svagt eko av den gamla glansen väcker skaparen av graciösa rokokominiatyrer Norbert Gruad. År 1800 grundades visserligen Prags konstakademi, men dess målarkonst var kall och konstnärligt outvecklad. Blott ett fåtal märkligare porträttister, landskapsmålare och dekoratörer (Navrátil) lyckas kvarhålla rokokons sunda färgkänsla. Man är besjälad av något slags territoriell patriotism, vilket visar sig även i de grafiska arbeten, som avbilda Prag och söka tolka den romantiska skönheten hos Böhmens slott, berglandskap och hälsokällor. Man målar inhemska helgon och scener ur den tjeckiska historien, men i en stil som tidigare härskat i Wien och Tyskland, och vi söka även förgäves i konsten den verkligt nationella prägel, som redan kommit till synes i litteraturen.

Under tiden framväxte likväl en rörelse, som bildade en viktig företeelse i Mellaneuropas historia, den *tjeckiska renässansen*.

Konstnärerna börja längta efter en konst, som icke blott är lokal utan verkligt nationell. Det var *Josef Mánes*, denne

gudabenådade konstnär, som blev den egentlige upphovsmannen till denna. Efter att i München ha lärt känna de entusiastiska strävandena att skapa en nationell germansk konst, beslöt han att skapa en slavisk. År 1846 reste han till Schlesien och Krakau, där han framför allt studerade folket. 1854 for han ånyo österut och hämtade då i synnerhet slovakiska motiv. Han deltog även i de tjeckiska politikernas resa till Moskva 1867. Med genialisk intuition idealiserade han den tjeckiske bonden och gjorde honom till de gamla sagornas och berättelsernas hjälte. Bildhuggaren Levý och arkitekten Ullman, hans vänner från Münchentiden, strävade efter att skapa en tjeckisk bildhuggarkonst och arkitektur, klassisk till formen men nationell till innehållet.

Sedan Mánes frigjort den tjeckiska målarkonsten från tyskt herravälde, satte vid århundradets mitt Jaroslav Čermák som sitt mål att befrukta den med den blodfyllda och färgrika franska konsten. Tjeckerna mottogo alltså sina impulser från Paris senare än polackerna (Michalowski m. fl.). Čermáks kolorit glänste fram i bilder ur den tjeckiska historien och scener ur sydslavisk romantik, vilka han förde med sig till Paris' salonger från sina resor på Balkan. Koloristerna Purkyně, den store fysiologens son, Barvitius och Pinkas studerade också i Paris. De bägge sistnämnda införde sedan det nya realistiska måleriet. Zvěřina färdades under tiden genom alla slaviska länder, tecknande sina obeskrivligt karakteristiska, pittoreska bilder.

Eleverna i akademien stodo under tysk ledning. Vid ett tilltälle gjorde de revolt, vilket dock endast hade till följd, att några av dem relegerades. De hade helst velat åtnjuta undervisning av Mánes, men denne led redan då av en svår själssjukdom. En gång vinkade hoppet att få till lärare Jan Matějko, vilkens stora dukar, tidvis utställda i Prag, förtrollat i synnerhet Aleš och Brožík. Men Matějko beslöt att förbli Krakau trogen. Den historiske målaren Brožík åter begav sig till Paris, som öppnade det tjeckiska folkets ögon för hans konstnärliga fullödighet. I konkurrensen vid utsmyckkandet av Národní divadlo (Nationalteatern) trädde andra fram ur skuggan. Till Wiens missnöje, ja mot dess vilja, hade nämligen »Folket åt sig självt» på Moldaus strand upprest detta sitt första rent nationella tempel i vacker renässansarkitektur efter utkast av Zítek. Bland de tävlande upptäck-

1—251686

tes några verkliga talanger, vilka vi bruka kalla Nationalteaterns generation. Alla glödde av nationell hänförelse, och Mánes lyste som deras förebild. De främsta voro målarna Aleš och Ženíšek och bildhuggaren Myslbek. Deras ideelle anförare var grundaren av Sokol, doktor Miroslav Tyrš. Aleš, som i synnerhet älskade Grottger och Matějko, skapade i cykeln »Vlast» en poetisk bild av den tjeckiska hjältevärlden. Men föga understödd av tidsandan och omgivningen, stod han utan möjlighet att utföra några monumentala målningar, utan fick i stället visa sin praktfulla epik i de tusentals teckningar, som blivit folket så kära. Medan Mánes kännetecknades av slavisk mjukhet, var Aleš så mycket mera tjeckiskt kraftig och kärv. Ženíšek tillägnade sig Mánes' ovalstil och musikaliska vekhet. Det var Smetanas och Dvořáks tidevarv. Myslbek övertörde i sina första arbeten Mánes' idealtjeck i sten. Efter att i Paris ha studerat den moderna franska bildhuggarkonsten, gjorde han en svängning i realistisk riktning och blev den nya tjeckiska bildhuggarskolans store mästare och en lärare för utomordentligt utbildade elever.

Mitt uppe i träget arbete står ännu professorn vid Prags akademi Hynais, vilken skapat Nationalteaterns praktfulla ridå, där allegorien är moderniserad och genomförd i ljus. fransk målning. Det var poesins s. k. Lumírperiod[1], med sådana namn som Jaroslav Vrchlický, Svatopluk Čech och Julius Zeyer. Knüpfer målade nu i Italien sina sagohav med najader och tritoner. (Han begick senare självmord genom att kasta sig i havet.) Hanuš Schwaiger ägnade sig åt historiska grotesker, i vilka emellertid realismen trängde igenom mer och mer. Arkitekten Wiehl m. fl. försökte sig på att efter mönster av tjeckiska byggnader från sextonde och sjuttonde århundradena uppföra hus i s. k. tjeckisk renässans med en inredning, där tjeckiska element fingo träda fram vid sidan av sedvanlig »alldeutsch» stil, en motsvarighet alltså till den polska Tatrastilen. Denna epoks kritiker var arkitekten Koula, kännare av tjeckisk etnografi och folklig konst.

Realismen når sin höjdpunkt. Man målar genrebilder från Prag och den tjeckiska landsbygden. Marold flyttar till Paris och tecknar där en mängd illustrationer ur livet och elegansen på boulevarderna. Chittussi lär sig i Paris och Fontainebleau

[1] Efter tidskriften Lumír (öv. anm.).

det franska »paysage intime». Detta acklimatiserar han sedan i Böhmen som efterträdare åt det romantiska landskap vi återfinna hos den begåvade Kosárek och delvis även hos Julius Mařák, som var en verklig virtuos på skogsinteriörer och kolteckningar.

Så nalkas nittiotalet. Över Europa utbreder sig då å'ena sidan impressionismen, å den andra symbolismen. Det är secessionernas tid. Liksom »Sztuka» i Polen blir »Mánes» (grundad 1887) hos oss en sådan brännpunkt. Dess tidskrift »Volné Směry» startades t. o. m. tidigare än »Ver Sacrum» i Wien och »Mir Iskusstva» i Petersburg. Av denna periods symbolister må nämnas: Mucha, Sarah Bernhardts affischör, som sedan övergick till det dekorativt historiska måleriet och nu skapar jättedukar ur sin »slaviska epopé»; Kupka, som, bosatt i Paris, arbetar i sin egen genre, »orfismen», kompositioner med djärva och glada färgrytmer; Preisler, som genom sina färgharmonier och sina motiv med vemodsfyllda gestalter i en stilla natur givit ett skönt uttryck för tjeckisk melankoli; Švabinský, en teknisk virtuos, i dag vår förnämste grafiske konstnär, en genomträngande psykolog och en entusiastisk panteist, vilkens fantasi inspireras såväl av tropikernas glöd som av paradisisk kvinnoskönhet; Obrovský, som efter att ha målat sjudande, färgrika, vackra människor och landskap slår om och blir bildhuggare och klassicitetstolk; Boettinger, Šimon, K. Špillar m. fl. Symbolisten Vlastimil Hofman, son till tjeckiska föräldrar men utbildad i Krakau, blir en föreningslänk mellan tjeckisk och polsk modernism.

Den andra gruppen var *naturalisterna:* Úprka, som helt gick upp i att återge folket i sin egen hemtrakt, det glada, färgrika mähriska Slovakien; Němejc, som skildrat bönderna omkring Plzeň; Jaroslav Špillar, som tolkat den västligaste tjeckiska stammen, choderna vid Domažlice; Slavíček, en robust impressionist av rent tjeckisk prägel, som på tvenne stora dukar lyckats fånga det egenartade hos den tjeckiska huvudstaden; Hudeček, landskapsmålare med en rikedom på mjuka toner, vars utställning, som öppnades i Prag på hans femtioårsdag, blev en stor sensation; de mähriska landskapsmålarna Kalvoda och Lolek; den glänsande porträttmålaren Nechleba.

De *bildhuggare*, som tillhöra denna generation, voro alla lärjungar till Rodin, vilkens första samlade utställning utom Berlin ägde rum i Prag, där den snillrike konstnären vid sitt besök blev entusiastiskt hyllad. Bland dessa hans lärjungar

se vi skaparen av Husmonumentet, den verksamme och framgångsrike Šaloun; mästaren till Palackýs staty, den lyriske Sucharda; den mystiske symbolisten Bílek, som influerats av messiasidén; Rodins första lärjunge, den rent impressionistiske Mařatka; den veke Kafka. Denne och senare Štursa, vars stora kärlek var bräcklig, kvinnlig tägring, ha i fråga om formen på sista tiden visat tendenser till klassicisering och fördjupat sin uppfattning av det folkligt rationella. En parisisk alumn är också Španiel, som tecknat utkasten till den tjeckiska republikens första mynt.

Jan Kotěra, lärjunge till wienaren Wagner, gick i spetsen för sin generations *arkitekter*. Med deras bistånd grundade han tidskriften »Styl» och anförde de oundvikliga striderna med de historiskt imiterande stilarternas officiella arkitektur. Vid denna tidpunkt, då Prag började omgestaltas genom hygieniska moderniseringsarbeten, bildades den betydelsefulla »Klubben för gamla Prag» med syfte att bekämpa den pågående rivningen av ålderdomliga Praghus.

Denna periods *teoretiker* äro först historikern K. B. Mádl, senare filosofen F. X. Šalda och moralisten Gamma (pseudonym), samt till sist konsthistorikern och målaren Jiránek, en fint bildad kosmopolit, som suveränt behärskade pennan. Han kände redan inom sig dualismen hos sin generation. Denna hade hunnit i jämnbredd med den övriga europeiska utvecklingen. Dess utställningar gästades av Monet och Cézanne, Rodin och Bourdelle, Liebermann och Munch. Men Jiránek kunde ej i längden hålla sig neutral. Han önskade en nationellare och mera förenklad konst; i likhet med Mánes såg han mot Slovakien, men följde också oavbrutet den franska konstens utveckling från impressionismen via Cézanne till expressionismen. Han dog emellertid, innan han hann bli den nya generationens ledare. Denne hade redan gjort sitt intåg, separerat från »Mánes» och bildat »Skupina». Den kämpade för expressionism, ja t. o. m. för kubism, under sin unge anförare Kubišta.

* * *

Så kom världskriget. Det innebär en rad förluster för den tjeckiska konsten. Genom självmord avlider i Krakau officeren Karel Myslbek, den store bildhuggarens son, vilken genom sina tavlor skildrat de fattiga och avsigkomna i Prags gränder.

Den schlesiske bildhuggaren Sapík m. fl. föllo. Andra, som voro mera lyckligt lottade, kunde tjäna den tjeckiska saken genom agitation eller med vapen i hand: i Frankrike Kupka m. fl., i Amerika Preissig (affischer för samling av frivilliga), i Italien Bartoš och Zeyer samt i Sibirien en hel skara legionärer: målare, bildhuggare och arkitekter, vilka från sin »anabasis» förde med sig hem ett betydelsefullt byte.

Efter revolutionen, i glädjen över den nyvunna självständigheten, började även konstnärerna, som tappat modet genom alla hinder och svårigheter, att arbeta med ny entusiasm. Arkitekterna hade redan under kriget drömt om att i en rent tjeckisk, modern stil bygga upp det Stor-Prag, som under tiden vuxit upp kring den gamla staden, och så gripa de sig verket an. Den utställning, som nyligen arrangerades av de unga organiserade i »Sdružení českých architektů», uppenbarade deras älsklingsplaner, i vilka man finner en utveckling från internationell impressionism till tjeckisk originalstil, i vars arkitektur de uttryckligt betona en glättig färgrikedom (Gočár, Janák, Novotný, Machoň m. fl.). Med den reformeras också den tjeckiska inredningskonsten under ivrigt samarbete med den förträffliga konsthantverksskolan i Prag (dekoratörerna Beneš, Benda, Brunner, Kysela m. fl.). Genom att sammanföra arkitektur och konsthantverk i »Svaz Českého Díla»[1] (organ: »Výtvarná práce») kunde de vid sin utställning framvisa mycket smakfulla, i glada färger hållna rumsdekorationer, möbler och husgerådssaker, textilier, små prydnadssaker, smycken och bokband. Målare och bildhuggare hoppas på storartade beställningar. De äro delade i följande partier. De äldre kompromissande tillhöra »Jednota výtvarných umělců»[2] (tidskrift: »Dílo»), de framstegsvänligare »Mánes» (organ: Volné Směry), vars vänstra falang, de s. k. tjurnackarna, hyllar expressionismen och delvis kubismen. Till »Mánes» ansluta sig grafikerföreningen »Hollar» och det redan omnämnda Arkitektförbundet (organ: Styl). De försiktigare arkitekterna finner man i det äldre »Spolek inženýrů a architektů» (organ: »Architektonický obzor»). De allra yngsta samlas i »Umělecká Beseda»[3], där de verka för någon slags lantlig konst »från hemmets torva» (tidskrift: »Život»).

[1] »Föreningen för tjeckiskt arbete».
[2] Konstnärsförbundet.
[3] Konstnärsklubben.

De mähriska konstnärerna ha i Brno föreningen »Aleš» och i Hodonín »Sdružení moravských umělců» (organ: »Umělecký list»). Även slovakerna ha nu sin egen sammanslutning: »Koliba», som vill rikta blickarna från Prag österut och kännetecknas av en vag religiös socialism. »Devětsil» i Prag vill bedriva proletärkult. Förutom dessa finnes en hel rad smärre kretsar och ett stort antal konstnärer, som stå utanför alla sammanslutningar och riktningar. Utställningarna följa tätt på varandra. Den tjeckiska konstens program har vidgats. Det är anmärkningsvärt många, som söka sin inspiration i Slovakien. Östern lockar.

Resultaten av de vetenskapliga forskningarna över tjeckisk konst framläggas i »Památky archeologické» och den vackra tidskriften »Umění», som utges av Jan Štenc, vars gràfiska atelier samarbetar med Pragtryckeriet »Unie» för framställandet av konstnärliga reproduktioner. Den Tjeckiska Akademien utger »Soupis památek», som ägnar sig åt de olika landsdelarna i tur och ordning. De unga konsthistorikerna, vilka uppfostrats av den nu avlidne professor Max Dvořák, ha hos Štenc påbörjat det ypperliga verket »Umělecké poklady Čech» och ha redan förberett det första häftet av »Dějiny ceského umění» (förlag Mánes). Hos Štenc har professorn vid Konstakademien Ant. Matějček börjat utgiva »Dějepis umění». Förläggaren Beníško i Pilsen utger det praktfulla bildverket »České umění». I den vackra publikationen »L'art tchèque contemporain» arbeta Matějček och Wirth på att sprida kännedom i utlandet om den moderna tjeckiska konsten.

Behovet av en byggnad för ett statligt galleri över äldre och nyare konst är trängande, då parlamentet lagt beslag på »Konstvännernas» bildgalleri och det Moderna galleriet ännu är inrymt i en otillräcklig provisorisk byggnad. Vi behöva också reformera och utbreda den tjeckiska konstundervisningen i skolorna.

KATALOG

Grafik

A. J. Alex

1.	Färjan.	*Etsning*
2.	Bygget	»
3.	Rast	»
4.	På väg till torget	»
5.	Afton	*Färgetsning*

Fr. Bílek

6.	Sagomotiv	*Träsnitt*
7.	Sagomotiv	»
8.	Skiss till monument	»
9.	Ex libris V. N.	»

Hugo Boettinger

10.	Vind	*Litografi*

Zdeňka Braunerová

11. Gata i det gamla Prag — *Etsning*

Fr. Kobliha

12. I skymningen — *Träsnitt*
13. Månskensnatt — »
14. Från Tatrabergen — *Etsning*

Jan Konůpek

15. Hamlet och hans moder — *Etsning*
16. Ofelias begravning — »

Richard Lauda

17. Tallar — *Etsning*
18. Höskörd — »
19. Höst — »
20. Sommardag — »
21. Vila — »
22. Slottet Trenčín — »

Ant. Majer

23. November — *Etsning*
24. Om hösten — »

25. Vår — *Träsnitt*
26. Efter badet — »
27. Efter åskvädret — *Etsning*
28. Stuga vid Turnov »
29. Höst »
30. Vårregn »

Alois Moravec

31. Vinterfiske — *Träsnitt*

Arno Nauman

32. Landskap i Šumava — *Träsnitt*

Jan Rambousek

33. Porträtt av fröken Wagner — *Färglitografi*

Vladimír Silovský

34. Landskap vid Ostravice — *Träsnitt*
35. Cirkus — *Etsning*
36. III klass väntsal »
37. Ingången till torghallen i Prag »
38. Natt framför mataffären under världskriget — *Torrnål*

39. Gamla tegelbruk — *Torrnål*
40. Sortering av slaggen — *Etsning*
41. Rök i Ostrava — "
42. Nocturne — "
43. Ugnar — "

Jaromír Stretti-Zamponi

44. Slottet Hradčany från Masarykkajen i Prag — *Akvatint i färger*
45. Tak från Prags Lilla sida — "
46. Maltheserplatsen i Prag — "
47. Torget på St Nikolaidagen i Prag — "
48. Utsikt över slottet Hradčany i Prag — "
49. Utsikt över slottet Hradčany i Prag — "
50. Karlsbron i Prag — "
51. Slottet Hradčany från Karlsbron i Prag — "
52. Judekyrkogården i Prag — "

Viktor Stretti

53. London. På Themsen — *Litografi*
54. Ostende, på stranden — *Färglitografi*
55. William Ritter, porträtt — *Torrnål*
56. Danssal — *Litografi*

T. F. Šimon

57.	Karlsbron i Prag med den helige Luitgards-statyn	*Träsnitt*
58.	Reims. Vid stadens ruiner	*Mjukgrundsetsning*
59.	Reims. Katedralens södra torn	»
60.	Reims. Den förstörda katedralen	»
61.	Karlsbron i Prag	*Etsning*
62.	Toledo, Spanien	»
63.	Börsen i Paris	»
64.	Krigsrekvisition av klockor	»
65.	Åskväder i bergen	»
66.	Vinter i Mähren	»

Max Švabinský

67.	Paradissonaten I	*Träsnitt*
68.	» II	»
69.	» III	»
70.	» IV	»
71.	Höst	»
72.	President Masaryk	*Etsning*
73.	Gudinnan Ceres	»
74.	Afton	*Träsnitt*
75.	Gyllene afton	»
76.	Myt	*Etsning*
77.	Sommar på floden Labe	*Torrnål*

78.	Sommarnatt	*Mezzotint*
79.	I skogen	»
80.	Målaren Josef Mánes	*Träsnitt*
81.	President Masaryk	»
82.	Skalden A. Sova	*Torrnål*
83.	Inbjudan till målaren J. Mánes' fest	*Etsning*
84.	Porträtt av målaren Schwaiger	»
85.	Kamelia, skiss	*Mezzotint*
86.	Liten kamelia, skiss	»
87.	Under palmerna	*Träsnitt*
88.	Mormor	*Etsning*
89.	Skalden F. X. Šalda, porträtt	»
90.	Afton	»
91.	Hötorkning	»
92.	Senhöst	»
93.	Liten gård	»
94.	Myt	»
95.	Solsökare	»
96.	Middag i augusti	*Träsnitt*
97.	Självporträtt	»
98.	Barn	*Etsning*
99.	Flicka	*Träsnitt*
100.	Pietà	*Etsning*

Karel Tondl

101.	Syende dam	*Etsning*
102.	Självporträtt, i biblioteket	»
103.	Vinterlandskap	»

Karel Vik

104. Romantisk dal — *Träsnitt*
105. På vägen — »
106. Bro vid slottet Valdstyn — »
107. Borgen Trosky från söder — »
108. Tallar på fjället — »

J. C. Vondrouš

109. Prags katedral från slottet Belvedere — *Etsning*
110. Gamla stadens brohuvud i Prag — »
111. St. Martin, Ypern — »
112. Prag — »
113. Torn, Dordrecht — »
114. Kvarn, Zaandam — »
115. Gata i Malines — »
117. Grand' place, Furnes — »

Böcker

		Utgivare	Tryckeri
	Josef Mánes		
117.	Doktor Faust	1859, 1921. J. Štenc.	Grafia, Prag.
	Mikuláš Aleš		
118.	F. L. Čelakovský: Genklang från de ryska folkvisorna.	1884. K. Wiesner & Co. Prag.	K. Wiesner & Co. Prag.
	Jaroslav Benda		
119.	St. K. Neumann: Skogarnas, vattnens och bergsluttningarna bok.	1914. S.V.U. Mánes.	Grafia, Prag.
120.	Mäster Johannes Hus.	1914. S.V.U. Mánes.	Grafia, Prag.
121.	Růžena Svobodová: Smärtans träd.	1920. Aventinum, Prag.	F. Obzina, Vyškov.
122.	Jaroslav Durych: Bilder.	1922. L. Kuncíř Prag.	Kryl a Scotti. Nový Jičín.
	V. H. Brunner		
123.	J. Barbey d'Aurevilly: Den gifte prästen.	1921. L. Kuncíř. Prag.	F. Obzina, Vyškov.

		Utgivare	Tryckeri
124. V. Dyk: Längs vägen.	1922.	Aventinum. Prag.	Kryl a Scotti, Nový Jičín.
125, 126. Jan Neruda: Långfredagssånger.	1922.	Artur Novák.	Grafia. Prag.
127, 128. J. Barbey d'Aurevilly: Riddare des Touches.	1923.	L. Kuncíř.	F. Obzina.

František Kysela.

129, 130. Arnošt Dvořák: Kung Václav IV.	1910.	Nová Edice.	Grafia.
131. J. Mánes: Brev.	1912.	Nová Edice.	Grafia.
132. Praga caput regni.	1913.	Nová Edice.	Grafia.
133. Smetanas Samlade Kompositioner, I.	1924.	Statsförlaget.	Statstryckeriet.

Josef Marek.

134. Jakub Deml: Dödsdansen.	1914.	Egetförlag.	Právo Lidus tryckeri.

Metoděj Kaláb.

135. Portugisiska brev.	1916.	A. Novák.	Grafia.
136. E. Bernard: Paul Cézanne-minnen.	1917.	A. Novák.	Grafia.
137. Musseios: Hero och Leander.	1918.	A. Novák.	Grafia.

		Utgivare	Tryckeri
138.	Portugisiska brev.	1919. A. Novák.	Grafia.
139.	Höga visan.	1921. A. Novák.	Grafia.
	F. Kobliha.		
140.	K. J. Erben: Tjeckiska sagor.	1919. L. Bradáč.	Grafia.
	Slavoboj Tusar.		
141.	Jan Neruda: En följetong från Lilla sidan.	1916. F. Topič.	Unie.
142.	Stallmästaren och discipeln.	1919. A. Novák.	Grafia.
143.	M. Mayerová: Från slätter och fjäll.	1920. Edition Holubice.	Grafia.
144.	Kvacksalvare.	1920. Hyperion.	F. Obzina
	Vlastislav Hofman.		
145.	August Strindberg: Drottning Kristina.	1922. Zátišť.	V. & A. Janata, Nový Bydžov.
	Václav Špála.		
146.	Božena Němcová: Mormor.	1923. Aventinum.	Kryl a Scotti N. Jičín.
	Cyril Bouda.		
147.	Litterära anteckningar av K. H. Mácha	1923. Hyperion.	»
148.	K. H. Mácha: Bilder.	1923. »	»
149.	K. J. Erben: Blomsterbukett.	1943. Hyperion	Průmyslová tiskárna.

			Utgivare	Tryckeri
	E. Hrbek.			
150.	E. Hrbek-Horn: L'architecture. (20 trätsnitt).	1922.	K. Mrázek.	Grafia.
	Ferdis Duša.			
151.	Jan Botto: Janošíks död.		Veraikon.	Kryl a Scotti N. Jičín.
	František Vik			
152.	Den allra heligaste jungfruns uppenbarelse.	1921.	L. Kuncíř.	Grafia.
	Hana Dostálová			
153.	Viktor Dyk. Den onda vinden.	1924.	A. Novák.	Kryl a Scotti, N. Jičín.
	Jakub Deml			
154.	Den helige Bonaventuras näktergal.	1916.	Eget förlag.	J. Skalák.
	Artur Novák.			
155.	Libretto till Smetanas opera »Brudköpet.»	1918.	»	Politika.
156	Bohuslav Hasištejnský z Lobkovic: Carmina selecta.	1922.	»	Bremerpress, München.
157.	Lucius Apuleius: Amor och Psyche.	1924.		
	L. Bradáč			
158.	J.A. Komenský: Världens labyrint och hjärtats paradis.	1919.	Bradáč.	Politika.

Utgivare Tryckeri

Antonín Slavíček

159. Eysteinn Ásgrímsson: 1924. J. Florián. J. Mucha. Lilja.

Jan Konůpek

160. Saga o Gunnlaugovi 1919. L. Bradáč. Politika. Hadím Jazyku.

Max Švabinský, Gyllene afton. Träsnitt

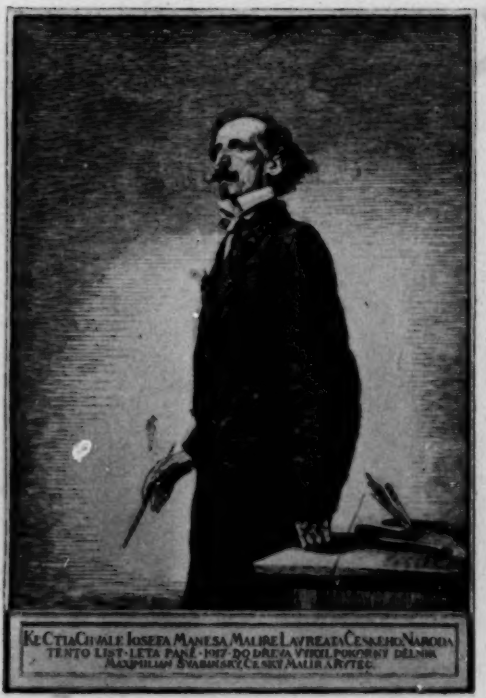

Max Švabinský, Målaren Josef Mánes. Träsnitt

VICTORIA AND ALBERT
LIBRARY
SOUTH KENSINGTON

T. F. Šimon, Åskväder i bergen. Etsning

T. F. Šimon, Karlsbron i Prag. Etsning

LIBRARY

	Já jsem, c povídá mi koželka — vokrouhla jsem tyto kraj Co byn řekl Konz?
PURKRABÍ	(vchází s rakouskými dvořany; sluhů, sprovází jeho Milost)
SLUŽEBN.	(se strachem) Jeho Milost, sme, oblíbá se — (jde k ložnici)
PURKRABÍ	Vejdi a oznam Jeho Milosti, že pán náš a vévoda rakouský na nádvoří dříž uzdu jeho koně.
ŠAŠEK	(zadrží sluhu) Pane purkrabí, slovo důvěrné vaší dovolíte — (šepotá mu, s významnými pohledy na dveře ložnice)
PURKRABÍ	(rozvrží se děvá, usmívá se, mžikuje i s dvořany, co se dověděl, bdyť však dvořané, přivezpeje se na zdi oblíbejice, šeptají mu cosi, obrátí se uctivě ke Šaškovi) Ona kralična s matkou jíž odešla (sluhovskou) Milost
SLUŽEBN.	(vrátí) Odešla... pane.
PURKRABÍ	Vejdi. (V tom slyšeti v ložnici temný pád těla k zemi, všichni se zarazí, dvořané obstoupají Šaška) Vejdi
SLUŽEBN.	(otevírá dveře, chce vejíti... uskočí zpět)
PURKRABÍ	(pokročí, vejde do ložnice, vrací se bledý) Člověk cizí... v jeho ňadí... dýkou se probodl... (zděšen) Zoldnéře! (ukazuje na Šaška) Svažte jej! Do věže vraždě!... a pak... (zepne ruce) i nás polituje... (zděšen) Za nimi! Na koně! Šlehejte jej (od- hrnují s vřídlnou dvořané, dva zbylí svážou Šaška)
ŠAŠEK	Modlete se, pánové, aby smích, lazebnice a dva míči dostáli holů. Neboť nedostihnou-li holů, dostanete tuto moji hlavou hlavu — dostihnou-li jich, bude vám (ukazuje) tato moje hlava vyvážena kumchovským stříbrem! Ale (ukazuje bradou na služebníka a blázje mu vážně) tomuhle křestnu ať neublíží... a (do ložnice) tam toho, který za pravdou holí vyšel a z Pod- čáp přes kapli Betlémskou a přes Vídeň až do věčnosti se dostal, toho pochovejte v šatech, které si sám oblíbil k poslední- nému slyšení: v šatech královských!
	OPONA

František Kysela: Dvořák's Kung Václav IV.